

bestyrelse, der dannedes af Gruppernes Formænd, hvis Tal burde være 5. Om Grupperne kun var 4, kunde det 5te Bestyrelsesmedlem vælges ved et fælles Valg.

Dette er et langt sundere System end Sammenrystningssystemet af de forskellige Grupperes Foreninger. Thi dette System bevarer *Freden*. Var det ikke værd at kæmpe for denue Fred, netop nu, da vi dog helst maa optræde saa værdigt som muligt, nu da den ene Begunstigelse daler ned over os efter den anden?

Vi har hørt om hvilken uforlignelig Organisator Susan B. Anthony var. Nu vel, det var netop de sideordnede Forbunds System, som hun benyttede.

I Amerika er der henimod et halvt hundrede Stater. Hver Stat har mange Foreninger. Disse knyttes sammen i hver Stat til et Forbund, som kaldes Statsforbund. Statsforbundene har netop paa denne Tid af Aaret deres aarlige Møde. Vi kan se i »The Woman's Journal« Anmeldelser af hver Stats Aarsmode. Ved dette vælges de Delegerede, som skal sendes til »Det Nationale Kvindestemmerets Forbund«: den Eenhed som knytter alle Statsforbundene sammen og for hvilken Mrs Chapman Catt til 1904 var Præsident og for hvilket derefter Præsten Miss Anna Schaw har taget Styret.

Denne hele Organisation virker udmærket. Man hører aldrig Tale om Kiv og Strid, Underfundighed eller Undergraven. En daarlig Organisation virker hæmmende for Kvindernes, den udvikler hverken deres ædle Egenskaber eller deres Dygtighed. Lad os derfor skynde os at faa den Organisation, der udvikler os bedst.

Australien efterlignede Amerikas System. Den tilføjede en Ændring, som man ikke fandt heldig.

England har ogsaa efterlignet Amerikas System. Hvert Grevskab har sit Forbund af Stemmeretsforeninger og alle Forbundene samles i »Union of Woman Suffrage Societies«.

Som vi veed, har Sverrig en ejendommelig Organisation. Sverrig har ikke benyttet, hvad som forefandtes fra ældre Tider. Det dannede i 1902 sin »Förening för Kvinnans politiska rösträtt«, der snart blev en *Landsförening*. Stockholms Forening hedder Centralforeningen. Dens 3 Bestyrelsesmedlemmer er tillige Bestyrelse for hele Landforeningen. Hver Forenings Formand er Bestyrelsesmedlem, der giver Møde og stemmer — saavidt jeg erindrer — ved en aarlig Generalforsamling enten mundtligt eller skriftligt.

Mrs Chapman Catt har prist dette svenske System i høje Toner, og det nydannede Landsforbund, vi her i Danmark i det sidste

Aar har faaet, er skaaret ganske efter samme Mønster.

Dette Landsforbund vil blive os en farlig Konkurrent ved Amsterdam-Mødet, hvor man rimeligvis betydeligt vil skærpe Betingelserne for at indtræde i Alliancen. Hvis vi til vor eventuelle Union medbringer den nævnede socialistiske Gruppe med Fru Brockmann som Fører, vil vi blive vel modtagne. Man har set af »Jus Suffragii« hvor megen Betydning man i alle Lande tillægger at have de socialistiske Kvinder med sig.

Og under Unionens Fællesbanner er der Plads for vort dygtige nye Landsforbund, som vilde være under en selvstændig Bestyrelse indadtil, medens det udadtil kunde staa sammen i Unionen med de andre Grupper.

Saaledes kunde en Sammenslutning opnaaes, men under en anden Form end den vi har overvejet de sidste Maaneder hele Landet over, og vi haaber at berede de mange Skuffede en velkommen Udvej for at kunne sætte Eenhedsmærket over Kvindernes Arbejde.

J. M.

Fra Rusland.

Vi ønsker herved at fortælle vore Læsere nogle Træk om de Maader, hvorpaa man i Rusland har arbejdet for Kvindesagen. De er tagne af et privat Brev fra Mme Gontcharoff til Fru Münster.

»Unionens Centralforening holder Sammenkomster snart i Moscou, snart i St. Petersburg. Mange af Medlemmerne rejser rundt i Landet for at holde Foredrag. Men dette har sine store Vanskeligheder, thi et mistænksomt Polititroer, at en Bombe springer, hvis man nævner Ordet: »*Sociale Interesser*«; heller ikke Ordet: »*Propaganda*« maa nævnes. Kvinderne er bange for at træde ind i Kvindestemmeretsbevægelsen, og alle de, der har Lærervirksomhed maa trække sig ud af Arbejdet derfor ifølge en Ordre fra Ministeriet for Undervisningsvæsenet, der forbyder baade Mænd og Kvinder at danne politiske eller faglige Partier. I Vinteren 1906—07 udfoldedes en stor Virksomhed af Lærerne paa Landet. De kom sammen 2 Gange om Maaneden, de dannede et centralt Bureau, og de spredte deres Virken over hele Landet, hvorved de vandt en Mængde Bonder for Sagen, der i Forvejen var Medlemmer af Bonde-Unionen. Kvinderne omfattede dette Arbejde med stor Iver. Men i April Maaned blev hele denne Bevægelse undertrykt, og mange Medlemmer blev sendte til Sibirien eller i Fængsel. Denne Bevægelse synes nu at være uddød.

Kvinde-Unionen tog en virksom Del i at bringe Hjælp til Hunger-Distrikterne. Den

forenede sig med Læge- og Lærerforeninger, indsamlede 15,000 Rubler og organiserede over 25 Køkkener i de forskellige Landsbyer, der var mest medtagne af Hungersnøden. De uddelte mere end 500,000 Maaltider til Børn og Kvinder. Ogsaa sørgede de for Foder til Kreaturerne. Damer vaagede over den regulære Tilgang af Fødevarer og Uddeling deraf, samt over alt andet i Forbindelse hermed. Denne Tingenes Tilstand varede til Juni Maaned, da alle Køkkener pludselig lukkedes, beordrede dertil af en keiserlig Ukas, da man saa en revolutionair Bevægelse herunder.

I vor Union har vi dannet 117 Sektioner i forskellige Byer, men, som De sér, hindres vort Arbejde stadigt. Vi uddeler Bøger og Blade blandt Arbejdskvinderne og samler Underskrifter til Petitionerne, som vi sender til Dumaen.

Vi venter i Taushed det Øjeblik, da Landet kommer i Fare! Vorherre maa vide, hvorlænge Dumaen faar Lov til »at være«.

Deres Elise Gontcharoff.

Dette Brev blev modtaget i Sommer, og vi beklager ikke tidligere at have fundet Plads derfor.

Nyere Underretninger fra Rusland, som vi finder i »The Womans' Journal« fra Boston lyder forhaabningsfuldere.

Russiske Kvinder kan stemme.

De russiske Kvinder har faaet politisk Stemmeret, kun maa de aflevere deres Stemmeseddel ved en mandlig Stedfortræder.

Dette er ingen Nyhed. Da Czaren forud for Valget til den tredje Duma berøvede de tre Fjerdedele af Bønderne deres Stemmeret samt alle Arbejdere i de russiske Byer (paa fem nær), var hele Europas Opmærksomhed optaget heraf, og Ingen ændrede, at de nye Bestemmelser tilfældigvis gav de ejendomsbesiddende Kvinder politisk Stemmeret. Bladet: »The Anglo-Russian« siger: »Det er ikke gaaet ind i den almindelige Bevidsthed, at de russiske Kvinder — praktisk sét — har faaet almindelig Stemmeret paa samme Vilkaar som Mænd, undtagen dette, at de ikke i egen Person maa møde ved Valgurnerne men maa give deres Stemme til en mandlig Repræsentant. Der har været gjort saa lidt Allarm over dette ligefremme »Coup d'état«, at endog vi selv, der følger de russiske Anliggender med største Opmærksomhed, har overseet dette, lige til Octoberpartiet, som nu udgør Dumaens Centrum, udsender en Appel til Kvinderne. Denne Appel blev udstedt af Partiets Central-Comité inden de sidste Valg og henvender sig især til Kvinderne i Moscou. Den lyder saaledes:

»Kvinden har taget en fremragende Del i den menneskelige Kulturs Historie. Hun er ligesaa vel som Manden den store Drivkraft i Civilisationen, hun er Bæreren af de moralske Principer, og er et fredbringende Element i Lidenskabernes Kamp. Til Eder, Borgerinder